

„Îmi plac furtunile, fiindcă spun tot ce au de spus, repede”

EU

N-o să cerșesc aprobarea lumii. Nu vreau să-mi știe deziluzia, să afle ce și cum am iubit și cât dispreț am primit în schimb. Cât m-am schimbat, doar ca să mimez perfecțiunea văzută prin ochi miopi. De câte compromisuri m-am lovit și cât m-am depărtat de mine însămi.

De ce trebuie ca eu să mă modelez după tendințele unei societăți ipocrite!. Și știi că este ipocrită, falsă pentru că așa sunt și eu. Vreau să am șansa de a-mi exprima punctul de vedere, de a fi ascultată, înțeleasă, aprobată. Aspir, ca pe viitor, cuvântul meu să însemne ceva.

„Nu regret nimic din tot ce-am făcut în viață. În schimb, regret tot ce n-am făcut”

Nu vreau să mă sting fără să știi a-mi trăi viața. Refuz să duc un trai înăbușit în banalitate.

Toate vin, toate trec...eu fiind un simplu spectator ce privește pasiv...viața.

„N-are nici o importanță dacă-ți tremură mâna când scrii. Totul e să nu-ți tremure ideile”

Tu, lacrimă, stoarsă din amar, ai tăcut atât de mult în abisuri de suflet!...Te-ai decojit dureros și te-ai născut prin cetatea ochilor.

Tu, lacrimă, stoarsă de amar, te prelingi încet peste ființa obrazilor fierbinți. Ai ales să nu poți avea culoare în picătura ta, deși în esența ta, porți negrul suferințelor.

Nu e ușor să fii hoinar în toamnă, să fugi către apus doar ca să întâmpini răsăritul și, să trăiești în cer.

Te rog, luminează, ajută-mă să nu mai fug, învață-mă ce e statornicia, nu mă lăsa să mă ascund, să plec în fiecare seară în abis.

Am început să fumez fericirea creată în sufletul meu disperat.